

Cuca Mare de la peresa

Balsareny

Ubicació

Comarca: Bages
Alçada: 325

Coordenades:

Latitud: 41.86336
Longitud: 1.87704
UTM Est (X): 406800
UTM Nord (Y): 4635215

Classificació

Número de fitxa 08018 - 376
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tradició perduda
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 15/12/2022 - 13:32

Descripció

Tradicions orals relacionades amb la tasca del segar que recull el folklorista Joan Amades en el seu *Costumari Català*. Segons aquest autor, “a Balsareny diuen que entre les espigues es cria una mena de cuca tan petita que ni s’arriba a albirar, la qual és la mare de la peresa i hom l’anomena així. Al pobre segador

que té la mala ventura de topar-la tot segant el fa objecte del seu enuig; li encomana una mena de verí, que hom no sap com treure's del damunt, que porta mala gana per a fer res i poc delit. Del segador poc delitós hom creu que ha ensopegat aquesta cuca i que l'ha fet objecte del seu atac, del qual no es podrà sostreure en totes les messes, i els companys el fan tema de burles. La peresa només sol campejar pel blat en començar la segada. El renou que mouen els segadors i la masega que es produeix al camp la molesten i se'n va (Amades, 1990: 51)".

Amades recull una altra creença segons la qual el cant de les cigales fa créixer el blat. Per això no es pot segar mentre les cigales encara canten, perquè el blat va creixent encara una mica cada dia. Però quan paren de cantar és el moment de posar-se a la feina, perquè el blat ja està a punt. Segons Amades, a Balsareny creien que les cigales "canten set dies seguits sense gairebé ni parar per res i després es rebenten, puix que, segons opinió de la gent vella, la sega no podia durar més d'una setmana, i tot el blat que es segava passats els set primers dies no arribava a bona fi i no aprofitava (Amades, 1990: 72)".

Bibliografia

AMADES, Joan. *Costumari català*, vol. IX, Cercle de Lectors Salvat, Barcelona (edició de 1990), p. 51, 72.

